

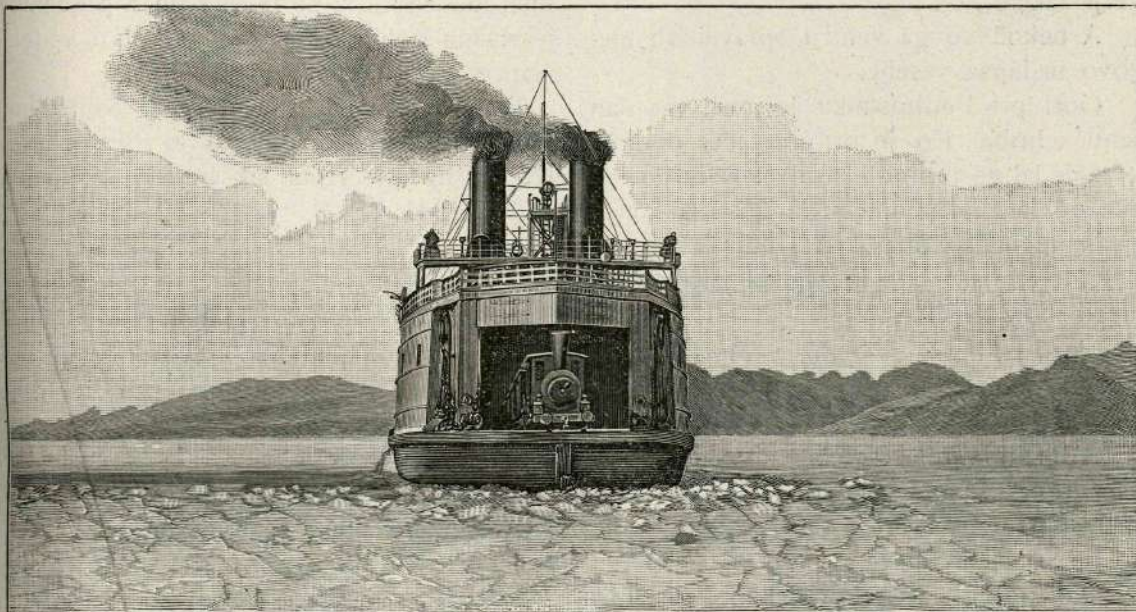
kronc, vedno jih je štel in računil, kdaj jih bo dovolj, da pojde v mesto in si kupi gosli. A Tone ga je grdo gledal in mu ni privoščil več lepe besede od tistega časa.

France je bil potrpežljiva duša; očitanja in zbadanja, kam deva denar, je molčé prenašal in sanjal vedno o svojih goslih. Če je nesel upognjen težko breme izpod Gore, če je sekal v Podlazu drva, zmirom je mislil na lepe čase, ko bo sedel ob hladnih večerih pred hišo in bo igral, da bo veselje. Zvezde bodo sijale, murni bodo črinčrinkali po travi, nad njim bo šumelo listje — a on

bile razstavljene čudno lepe stvari — in tudi lepe, svetle gosli.

France je strahoma vstopil in vprašal, ali bi dobil gosli za osemnajst kron, ki jih je imel v mošnjičku. Prodajavec se mu je nasmehnil in prinesel več gosli. France je izbral in izbral svetlobarvne, nove gosli, na katere mu je prodajavec za poizkušnjo zaigral, da mu je kar srce v prsih zatrepetal. Potem mu jih je zavil, dal lok in vzel denar. Dve kroni je Francetu še vrnil.

Nerodno se je France odkril, stisnil gosli pod pazduho in odšel. Hitel je protl domu,

PREVOZNI PARNIK ZA ŽELEZNIŠKE VLAKE NA BAJKALSKEM JEZERU.

bo godel, da se bo glasilo kot iz ciganskih gosli... In ljudje ga bodo prišli poslušati in ne bodo se mu več smejali, ampak tiho se bodo čudili njemu in njegovim goslim.

— — — — —
Neke nedelje poleti je bilo, ko se je napravil v mesto. Trdno je tiščal v roki mošnjiček s srebrnimi kronami in hitel po beli cesti...

Slednjič je dospel v mesto. Nestrpno je hodil po ulicah in iskal prodajalnice, kjer bi dobil gosli. Slednjič je zagledal svetlo, visoko prodajalnico z velikimi okni, kjer so

kar je mogel, da bi čim prej poizkušal igrati. — Doma je šel na svisl, sedel na posteljo in odvil gosli. Lepe so bile — da, še bolj so se svetile nego prave ciganske. Vzel je lok in potegnil po strunah. Hej, kako je to zadonelo in zabrnelo, da je bilo veselje!

In z okornimi prsti je izkušal France pritiskati strune, kakor je videl cigane. Niso bili sicer to lepi glasi, a njemu se je zdelo, da še orglje v cerkvi lepše ne pojo kot njegove gosli.

Od tedaj se je začelo za Franceta lepo življenje. Podnevi je delal, zvečer pa je godel